

Φιλορρήμων Χαλκαίος

Είχε ανταριάσει ο καιρός 'σα πέρα, οργή έβρεχε.
Γκρέμιζε, το ένα σύμβολο μετά το άλλο,
ο ίδιος ο λαός. Τα ίδια τα δικά του σύμβολα.
Ξένα τα ένιωθε ήδη, παρωχημένα.
Ήταν τότε που ο σκοπός τα μέσα άγιαζε,
που αλυσσοδέσανε την ελευθερία στο όνομά της.

Οι απολογητές του εχθρού υπόσχονταν αλλαγές
φορώντας τα γιορτινά τους, μοίραζαν επιταγές
ομιλούσαν γλυκά μπροστά στα μικρόφωνα
την ίδια ώρα που έβριζαν πρωτόγνωρα τους συντρόφους
φωναχτά, σαν τους ντελάληδες στους πάγκους της αγοράς.

Ριπές το συμφερόβροχο μαστίγωνε σα βίτσα
για να λυγίσει την κρίση και τις αντοχές μας.
Μουσκεμένοι ως το κόκκαλο ήρθαμε βήματα πίσω,
το φρόνημά μας νοθεύτηκε, πάγωσε κάπως
σαν μας παράγγειλαν να ανέβουμε στο άλλο το τρένο
αυτό που επέστρεφε πίσω στην γη της «παραγγελίας».

Μας πρόσβαλαν, μας δελέασαν μ' όλους τους τρόπους,
μας διέταξαν, μας απείλησαν με όλους τους φόβους.
Όμως εμείς, δεν υπακούσαμε!
Σαστίσαμε, για λίγο βρε αδερφέ, κλονιστήκαμε,
αλλά δεν υπακούσαμε!

Η καρδιά ανταρτόφρονη, δεν συμβιβάστηκε·
παρέμεινε λεύτερη, δεν παζάρεψε την τιμή μας.
Βγάλαμε γλώσσα απ' την αρχή και ας δακρύσαμε
απειθαρχήσαμε στα καλέσματα των σειρήνων
στις απειλές, στις βρισιές των πλασιέδων και
των εμπόρων.

Από τότε, από την πρώτη κιόλας στιγμή ερευνούμε
αμφισβητούμε κι ανιχνεύουμε νέους δρόμους
να ερμηνεύσουμε τις πρότερες αβελτηρίες,
πώς να παντρέψουμε διαλεκτικά το εφικτό με το αναγκαίο
ώστε εμπειρότεροι να εφορμήσουμε ξανά στα ουράνια.

Τότε δεν υπακούσαμε, μα αυτό δεν φτάνει

Πολύς ο θυμός, μεγάλο το πείσμα κι οι ανεπάρκειές μας
πασπατέψαμε την μαμή της ιστορίας, ώριμη γαρ,
για να βοηθήσει στη γέννα της νιότης του κόσμου.
Πολλές φορές επιπόλαια, βιαστικά, πετάξαμε μακριά
μαζί με τα νερά και το μωρό της κυοφορίας.

Κάθε λάθος μια ευλογία, μια δυνατότητα αναστοχασμού·
γίνεται δύναμη ανατροφοδότησης προωθητική.
Αν το αξιοποιήσεις σε βοηθάει το λάθος να το σιάξεις.
Μισό βήμα πίσω μπορεί να σε φέρει δέκα μπροστά.
Αρωγός, θεσμοφύλακας σε αυτό η εργασία,
ο τίμιος κόπος, που βρίσκει τίμιες λύσεις.

Προσαρμόζουμε τις μεθόδους, τις τακτικές,
μελετάμε τις συνθήκες με αντίστροφη ιεράρχηση
πειθαρχούμε ενσυνείδητα, χωρίς τιμωρίες·
οι αντιθέσεις, μας εμπλουτίζουν με δύναμη.
Πυροδοτούν τις ζώνες επικείμενης γνωστικής ανάπτυξης,
βαθαίνει η θεωρία εμβολιάζοντας τη δράση ευεργετικά.

Ένας ολόκληρος κόσμος αδημονεί

να σπάσει τις αλυσίδες, τα δεσμά του να λύσει,
να φτάσει στην κομμουνιστική απελευθέρωση

Βαδίσουμε έτσι ανατρεπτικά, χρόνια και χρόνια,
στην πρώτη γραμμή της θεωρίας και της πράξης.
Χρόνια τριάντα, με όραμα την επαναθεμελίωση
την ανασυγκρότηση του υποκειμένου των ανατροπών,
όπως σχηματικά αποδίδονται με την επαναστατική τριπλέτα.

Η πτέρυγα, που διεκδικεί μαζί με τους ανθρώπους του μόχθου
την ελευθερία, έξω από το πλαίσιο του συστήματος.
Ο πόλος που συμπυκνώνει τον λόγο στο πρόγραμμά του
εκλαϊκεύει τις αναλύσεις, βαθαίνει τις συμμαχίες,
ενώ, νεύρο και νους όλων αυτών, το κόκκινο κόμμα
ο μάεστρος, ο μελωδός που εμπνέει,
ώριμο τέκνο των αναγκών και των δυνατοτήτων.

Άντε συντρόφια γρηγορείτε, ο χρόνος δεν συγχωρεί.
Τότε δεν υπακούσαμε, μα αυτό δεν φτάνει.
Έχουμε ήδη αργήσει, το όραμα ανεκπλήρωτο
παραμένει,
σηκωθείτε να φτάσουμε στο μπόι των απαιτήσεων,
να συμβάλουμε στο νέο πρόγραμμα-κόμμα.
Ένας ολόκληρος κόσμος αδημονεί
να σπάσει τις αλυσίδες, τα δεσμά του να λύσει,
να φτάσει στην κομμουνιστική απελευθέρωση.

